

Nazitysklands forbrydelser er velkendte. Men heller ikke England og USA kendte nu længere måde og mål: 70 tyske byer gik til grunde i bomberegner og ildstørme, herunder Hamburg og Dresden. USA videreførte og fuldkommengjorde i deres krigsførelse mod Japan denne teknik for brandkrige imod byer: så sent som i 1945 gik 70 japanske byer til grunde, herunder Tokio, samt Hiroshima og Nagasaki som de første ofre for atom-bomber.

Efter krigsafslutningen trådte sejrherrenes militærtribunal sammen i Nürnberg. De besejredes krigsforbrydelser blev behandlet. Sejrherrenes krigsforbrydelser kom ikke til behandling. Ved siden af de enkelte domme frembragtes de vigtige *Nürnbergprincipper*,

som i dag er en del af folkerettens almindelige regler.

Hele atomrustningskapløbet med strategierne om »massiv gengældelse« og senere »atomafskrækkelse« gennem »garanteret gensidig tilintetgørelse« ville være utænkelig uden det retlige fribrev, som de største demokratier udstedte til sig selv i Casablanca 1943. Siden da har menneskene vænnet sig til, at krig er ensbetydende med total krig, at krigsretten ikke længere gælder. Stort set alle går ud fra den antagelse, at modstanderen i tilfælde af krig ikke ville betragte folkeretten som andet og mere end en lap papir. Men kun få indser, at det er os selv, der gennem lang tid har nedvurderet og endnu i dag nedvurderer folkerettens grundpiller.